

[Justitsministeren]

Der kom også indvendinger imod politiet. De kraftigste indvendinger og den fremstilling, som jeg mener er mest ude af takt med realiteterne, var den, der fremkom i fru Kirsten Fog Hjorts tale om begivenhederne på Nørrebro. Jeg mener, at det angreb, der her fremkom mod politiet, var ganske og aldeles uberettiget og heller ikke sandfærdigt. Det kan ikke hævdes med nogen ret, at politiet er ligeglad med, hvem man slår ned på. Hvis man vil have balance i tingene, burde det vel også være fremhævet, at i den periode, hvor de såkaldte BZere har eksisteret bekendt for offentligheden, har det været således, at i forbindelse med aktioner er 108 politifolk kommet til skade. De 108 er de politifolk, der har afgivet notits om forholdet på grund af sygemelding, skadestuebehandling eller andre skader, der eventuelt ville kunne få følgevirkninger for den pågældende. Herudover har mange politifolk fået mindre skader: blå mærker, hudafskrabninger, ømme muskler m.v., som følge af det, de har været udsat for. Jeg mener altså, at den fremstilling, der dér blev givet, er ud over al rimelighed forkert.

Der blev gjort nogle bemærkninger af forskellig art om, at der kan være andre grunde til, at man har disse episoder. Jeg skal ikke komme nærmere ind på det – det kan vi få lejlighed til at drøfte andre gange – heller ikke på bemærkninger, der blev gjort om, at regeringen på andre områder foretog besparelser. Jeg synes måske ikke helt, at det hører hjemme under denne debat.

Der blev gjort nogle bemærkninger om et meget kort afsnit, jeg havde i min besvarelse, og hvor jeg omtalte det, jeg havde iværksat med henblik på at få et forslag om ændring af varetægtsfængslingen. Jeg kom ikke nærmere ind på det, idet jeg mener, det er rimeligt, at der først i regeringen tages stilling til forslaget udformning, og at forslaget fremkommer. Så tror jeg også, vi har et bedre grundlag for at drøfte det. Jeg havde ikke tænkt mig, at det ville være naturligt at gøre det til et hovedpunkt under denne debat, men jeg mener, at det er nødvendigt at gøre et par bemærkninger om det nu, for at der ikke skal være misforståelser omkring disse spørgsmål.

Jeg har, som man også er bekendt med det her i folketinget gennem mit svar på spørgsmål, der er stillet af hr. Hagen Hagensen og

hr. Anders Poulsen, iværksat ikke så meget en undersøgelse, men et forarbejde til et lovforslag, idet jeg har anmodet strafferetsplejeudvalget – det skete i slutningen af marts måned – om at fremsætte eller udforme et forslag, der kunne ændre varetægtsfængslingsbestemmelserne med henblik på, at man i de situationer, hvor det er blevet fastslået af retterne, sidst af højesteret, at man ikke har adgang til at fængsle, da kunne gøre det.

Det har efter min mening ikke noget at gøre med, at man vil straffe folk uden dom. Det var et udtryk, fru Alice Faber anvendte. Varetægtsfængslinger er nu engang et nødvendigt middel i hele vort arbejde, det arbejde, der skal gøres. Jeg tror, alle må erkende, at varetægtsfængsling er en nødvendighed i en række tilfælde. Så kan man diskutere, i hvilke tilfælde man skal have mulighed for det, og i hvilke tilfælde man ikke skal have det, men jeg tror ikke, nogen vil sige, at man kan undvære varetægtsfængsling. Derfor kan man ikke karakterisere det som noget i retning af, at man vil straffe uden dom. Der skal være en begrundet mistanke til stede, for at man kan varetægtsfængsle en person. Således er reglerne udformet i dag i retsplejelovens § 762. Det vil de også blive i fremtiden, også i forbindelse med det forslag, jeg har påtænkt at fremsætte.

Der er, som jeg nævnte før, fremkommet en betænkning fra strafferetsplejeudvalget, og her udformes to bestemmelser. Den ene bestemmelse vedrører den såkaldte uskadeliggørelsesarrest, altså en fortsættelse af den bestemmelse, vi har allerede i dag i retsplejeloven. Den går ud på, at en sigtet kan varetægtsfængsles, når der er begrundet mistanke om, at han i forbindelse med opløb eller anden grov forstyrrelse af ro og orden har begået en overtrædelse af straffelovens § 119, stk. 1, eller § 244, stk. 4. Det er uskadeliggørelsesarresten, som man ikke tager afstand fra i strafferetsplejeudvalget.

Jeg vil gerne sige i forbindelse med det dagsordensforslag, som hr. Knud Lind har fremsat, at så vidt jeg kan se, er det ikke rigtigt at omtale det, der fremsættes her, som retshåndhævelsesarrest. Det er faktisk det, jeg nævner her: uskadeliggørelsesarresten. Jeg siger det ikke for at angribe noget, for man har ikke kunnet være bekendt med disse